

Rekrojmia cz. 1

Czym jest rękojmia

Umowa sprzedaży jest umową wzajemną, a strony, zawierając umowę czynią to w oparciu o wyobrażenia o wartości swoich wzajemnych świadczeń. Jeżeli zatem przedmiot świadczenia sprzedawcy nie odpowiada wyobrażeniom kupującego, dlatego iż jest on wadliwy, to trudno wyobrazić sobie, żeby ustawodawca nie reagował na zjawiska, które zakłócają zakładaną równowagę świadczeń. Ujemne następstwa wprowadzenia do obrotu produktu niespełniającego wymagań stawianych wobec jego jakości powinny obciążać podmiot, który decyduje się wprowadzić rzeczy do obrotu, czerpiąc z tego tytułu określone korzyści. Ochronie zaufania kupującego i przywracaniu równowagi naruszonej wadliwością przedmiotu świadczenia mają służyć przepisy o rękojmi określone w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny, dalej k.c. Kwestie rękojmi zostały określone w art. 556 k.c. – 576⁵ k.c.

Należy podkreślić, że do odpowiedzialności za wady dzieła (np. umowa o remont mieszkania) stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży, przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie jest wyłączona, jeżeli wada dzieła powstała z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonym przez zamawiającego. Ponadto, jeżeli zamawiającemu udzielono gwarancji na wykonane dzieło, przepisy o gwarancji przy sprzedaży stosuje się odpowiednio.

Odpowiedzialność z tytułu rękojmi wynika wprost z ustawy, a nie z zawartej umowy sprzedaży, czyli rękojmia obowiązuje nawet w sytuacji, gdy w umowie nie ma żadnej informacji na ten temat. Należy wówczas sięgnąć do kodeksu cywilnego.

Do wystąpienia odpowiedzialności z tytułu rękojmi wystarczy wyłącznie spełnienie jej przesłanek. Odpowiedzialność ta ma bowiem charakter absolutny, nie jest zależna od winy sprzedawcy czy też osób, za pomocą których sprzedawca wykonuje swoje zobowiązanie. Jest to odpowiedzialność obiektywna, niezależna od winy, a także wiedzy sprzedawcy. Oznacza to, że sprzedawca nie może zrzucić odpowiedzialności na inne osoby, twierdzić, że nie wiedział o wadzie i za nie odpowiada. Sprzedający odpowiada za jakość sprzedanego towaru.

Zasadniczą przesłanką odpowiedzialności opartej na art. 556 i n. k.c. jest dowiedzenie, że przedmiot świadczenia sprzedawcy jest dotknięty wadą fizyczną (art. 556¹ k.c.) lub prawną (art. 556³ k.c.). Kupujący może korzystać jedynie z tych uprawnień, które zostały ściśle określone przez ustawodawcę w ramach przepisów o rękojmi.

Sprzedaż rzeczy przez kupującego nie powoduje przejścia na nabywcę uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy. Kupujący może jednak przenieść na nabywcę uprawnienia do żądania wydania rzeczy wolnej od wad.

Możliwość wyłączenia i ograniczenia rękojmi

Przepisy o rękojmi nie mają charakteru bezwzględnie obowiązującego (lecz względnie wiążący – czyli z pewnymi wyjątkami mogą być modyfikowane w umowie).

Zgodnie z art. 558 § 1 i 2 k.c. strony mogą odpowiedzialność z tytułu rękojmi rozszerzyć, ograniczyć lub wyłączyć. Jeżeli kupującym jest konsument, ograniczenie lub wyłączenie odpowiedzialności z tytułu rękojmi jest dopuszczalne tylko w przypadkach określonych w przepisach szczególnych. Jednak wyłączenie lub ograniczenie odpowiedzialności z tytułu rękojmi jest bezskuteczne, jeżeli sprzedawca zataił podstępnie wadę przed kupującym.

W przypadku stosunków, w których kupującym jest konsument, ze względu na jego słabszą pozycję ekonomiczną (która może nie pozostawiać wyboru co do osoby kontrahenta) oraz mniejszą od przedsiębiorcy wiedzę na temat konsekwencji prawnych zawarcia w umowie określonych postanowień, wyłączenie lub ograniczenie odpowiedzialności z tytułu rękojmi jest możliwe tylko w przypadkach określonych w przepisach szczególnych (zgodnie z art. 568 § 1 k.c. jeżeli kupującym jest konsument a przedmiotem sprzedaży jest używana rzecz ruchoma, odpowiedzialność sprzedawcy może zostać ograniczona, nie mniej niż do roku od dnia wydania rzeczy kupującemu).

Wyłączenie odpowiedzialności jest najbardziej radykalną postacią odstąpienia od regulacji ustawowej. Może do niego dojść tylko w relacji między równorzędnymi podmiotami (między przedsiębiorcami albo między osobami niedziałającymi w charakterze przedsiębiorców) albo w sytuacji, w której to kupujący jest przedsiębiorcą, a sprzedawca konsumentem.

Podsumowując konsumenci są szczególnie chronieni. W regulaminach niektórych sklepów internetowych figurują niezgodne z prawem postanowienia o wyłączeniu rękojmi. Jako niezgodne z prawem są nieważne (nie mają mocy wiążącej wobec konsumentów).

Przykładowe postanowienie wyłączające rękojmię: „strony umowy zgodnie oświadczają, że wyłączona zostaje odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady fizyczne sprzedanej rzeczy”.

Wzmocniona ochrona pewnej grupy przedsiębiorców

Od dnia 1 stycznia 2021 r. przepisy dotyczące konsumenta, z wyjątkiem art. 558 § 1 zdanie drugie k.c., stosuje się do osoby fizycznej zawierającej umowę bezpośrednio związaną z jej działalnością gospodarczą, gdy z treści tej umowy wynika, że nie posiada ona dla tej osoby charakteru zawodowego, wynikającego w szczególności z przedmiotu wykonywanej przez nią działalności gospodarczej, udostępnionego na podstawie przepisów o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Oznacza to co do zasady **stosowanie przepisów dotyczących konsumenta do osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą**.

Przykład: księgowy dokonuje zakupu laptopa, ma to bezpośredni związek z jego działalnością, ale czynność ta nie posiada dla tej osoby charakteru zawodowego; księgowy nie zajmuje się odsprzedażą laptopów, handlem akcesoriami komputerowymi, a obsługą księgową, w tej sytuacji taki przedsiębiorca korzysta z ochrony jak konsument.

Rękojmia, a sprzedaż rzeczy używanych

Sprzedaż rzeczy używanych. W uchwale z 21.03.1977 r., III CZP 11/77, OSNC 1977/8, poz. 132, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że odpowiedzialność za wady fizyczne rzeczy występuje również w przypadku sprzedaży rzeczy używanych. **Odpowiedzialność ta nie dotyczy jednak zmniejszenia wartości lub użyteczności rzeczy, które jest normalnym następstwem jej prawidłowego używania** (zob. także wyrok SA w Katowicach z 3.07.2008 r., V ACa 239/08, LEX nr 469964). Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 lutego 2005r. (IV CK 546/04), kupujący nie ma obowiązku badania rzeczy, chyba że zbadanie rzeczy jest w danych stosunkach przyjęte (art. 563 k.c.). **To oznacza, że kupujący, mając oczywiście prawo zbadania nabytej rzeczy, nie jest obciążony prawnym obowiązkiem czujności ani szczególnego badania rzeczy.** Z tego wynika, że skoro badanie rzeczy jest uprawnieniem kupującego, to nie mogą go spotkać żadne ujemne skutki, w razie gdyby z uprawnienia zbadania rzeczy nie skorzystał. Wiedza nabywcy o wadzie, w świetle art. 557 §1 k.c., nie zwalnia sprzedawcy od odpowiedzialności z rękojmi - gdy nabywca nie zauważył wady w chwili zawarcia umowy na skutek własnego niedbalstwa. **W przepisach kodeksu cywilnego brak jest bowiem uzależnienia odpowiedzialności z tytułu rękojmi sprzedaży od tego, czy wada ma charakter jawny.** Wprawdzie w praktyce obrotu przetrwało znane kodeksowi zobowiązań (art. 323 k.z.) pojęcie wady jawnej (zatem również będące jego przeciwieństwem pojęcie wady ukrytej), to nie ulega jednak wątpliwości, że odpowiedzialność z tytułu rękojmi sprzedaży uregulowana w kodeksie cywilnym nie zależy od tego charakteru wady. W myśl art. 557 k.c., aby nastąpiło zwolnienie sprzedawcy od odpowiedzialności z rękojmi, kupujący musi wiedzieć o wadzie i nie podlega badaniu kwestia, czy powinien był wiedzieć na przykład dlatego, że wada rzeczy była jawna. Wynika stąd, że na gruncie kodeksu cywilnego nie ma znaczenia podział na wady jawne i ukryte, a odpowiedzialność z tytułu rękojmi sprzedaży jest niezależna od podziału na te wady” (sygn. V CKN 66/00, Lex nr 52580). **Co więcej, „dla zwolnienia sprzedawcy od odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady nie wystarczy, że kupujący mógł - przy dołożeniu należytej staranności wadę zauważyć.** Sprzedawca bowiem odpowiada także za wady jawne, jeśli nie były kupującemu znane. W art. 354 k.c. mieści się również obowiązek lojalności sprzedawcy wobec kupującego, który winien w szczególności przejawiać się w przedstawieniu drugiej stronie, niebędącej fachowcem w danej dziedzinie, rzeczywistego stanu sprzedawanej rzeczy (tak Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 26 stycznia 1994 r., I ACr 640/94, (...) 1994, nr 8, poz. 139). Innymi słowy należy zatem stwierdzić, że sprzedawca nie może zwolnić się z odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy tylko dlatego, że kupujący nie wykrył owych wad wcześniej, nawet jeśli nie pozostawały one trudne do zauważenia bądź sprzedający o nich nie wiedział.

Zaleca się jednak, aby w przypadku rzeczy używanych, zwłaszcza o większej wartości, sprawdzić ich rzeczywisty stan. Przy zakupie używanego samochodu zawsze warto wykonać jazdę

testową i udać się do warsztatu samochodowego i ostrożnie podchodzić do zapewnień sprzedawcy. Przykładowo koszt sprawdzenia samochodu w autoryzowanej stacji to ok. 300 – 500 zł, w przypadku wyspecjalizowanych firm zajmujących się kompleksowym sprawdzeniem samochodu przez jego zakupem nawet 700 zł. Można w ten sposób dokładnie zweryfikować stan samochodu, wykryć ewentualne usterki, mieć pretekst do negocjacji ceny. Można też poprosić o weryfikację stanu samochodu przez zaufanego mechanika. Często sprzedawcy w ogłoszeniach motoryzacyjnych zapewniają o doskonałym stanie technicznym samochodu, o bezwypadkowości, o niewielkim przebiegu itp. Warto zrobić zdjęcie takiej oferty, aby mieć dowód w razie ewentualnego procesu. Zaleca się także zabezpieczenie wiadomości tekstowych prowadzonych ze sprzedawcą odnośnie stanu samochodu. Jeżeli ktoś zapewnia nas o bezwypadkowości samochodu, braku kolizji, 100 % oryginalnym lakierze, o niewielkim przebiegu to dopilnujmy, aby zapewnienia te znalazły się w treści umowy.

W jednej ze spraw sadowych udało się wygrać sprawę z tytułu rękojmi w przypadku ponad 10 letniego samochodu z przebiegiem ponad 400 tys. km. tylko dlatego, że sprzedawca zapewniał kupującego o doskonałym stanie pojazdu, a kupujący miał dowody na tą okoliczność. Gdyby nie zapewnienia to sąd mógłby oddalić powództwo wskazując, że należy się liczyć ze zużyciem wynikającym z upływu czasu. Z wadą fizyczną mamy do czynienia także wtedy, gdy rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego.

Co więcej, gdy oferujemy sprzedaż używanej rzeczy nie formułujemy zapewnień o doskonałym stanie technicznym, jeśli nie jesteśmy tego pewni. W przeciwnym razie kupujący z pewnością powoła się na nasze zapewnienia w sprawie sądowej. Odpowiadamy za to o czym piszemy w ofercie sprzedaży. Jak wskazano wcześniej w przypadku relacji przedsiębiorca – konsument wyłączenie rękojmi jest niemożliwe, jest natomiast możliwe w przypadku konsument – konsument. W takim przypadku z punktu widzenia sprzedawcy warto zaproponować wyłączenie rękojmi w umowie (nie dot. to jednak przypadku, gdy wady zostały podstępnie zatajone przed kupującym).

Definicja wady fizycznej i prawnej

Zgodnie z art. 556¹ k.c. wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli:

- 1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;
- 2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór;
- 3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia;

4) została kupującemu wydana w stanie niezpełnym.

§ 2. Jeżeli kupującym jest konsument, na równi z zapewnieniem sprzedawcy traktuje się publiczne zapewnienia producenta lub jego przedstawiciela, osoby, która wprowadza rzecz do obrotu w zakresie swojej działalności gospodarczej, oraz osoby, która przez umieszczenie na rzeczy sprzedanej swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego przedstawia się jako producent.

§ 3. Rzecz sprzedana ma wadę fizyczną także w razie nieprawidłowego jej zamontowania i uruchomienia, jeżeli czynności te zostały wykonane przez sprzedawcę lub osobę trzecią, za którą sprzedawca ponosi odpowiedzialność, albo przez kupującego, który postąpił według instrukcji otrzymanej od sprzedawcy.

Zgodnie natomiast z art. 556³ k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana stanowi własność osoby trzeciej albo jeżeli jest obciążona prawem osoby trzeciej, a także jeżeli ograniczenie w korzystaniu lub rozporządzaniu rzeczą wynika z decyzji lub orzeczenia właściwego organu; w razie sprzedaży prawa sprzedawca jest odpowiedzialny także za istnienie prawa (wada prawna).

Kwestia odpowiedzialności sprzedawcy

Zgodnie z art. 559 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny z tytułu rękojmi za wady fizyczne, które istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego lub wynikły z przyczyny tkwiącej w tejże chwili w rzeczy sprzedanej.

Jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna rzeczy zostanie stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego. Domniemanie to ma na celu obciążenie ciężarem dowodu sprzedawcy, który powinien wykazać, że wada fizyczna spowodowana została przez kupującego. Z komentowanego przepisu wynikają tym samym podstawowe przesłanki odpowiedzialności z tytułu rękojmi: pojawienie się wady rzeczy oraz okoliczność, że wada lub jej przyczyna tkwiła w rzeczy w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego. To sprzedawca, chcąc uwolnić się od odpowiedzialności, musi wykazać, że rzecz była wolna od wad (lub przyczyny wystąpienia wady) w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego. Upływ rocznego terminu spowoduje, że domniemanie nie dojdzie do głosu; wówczas roszczenia konsumenta podlegają ogólnym regułom dowodowym, co oznacza, że konieczne jest wykazanie zaistnienia obu wskazanych wyżej przesłanek. Zgodnie z art. 556² k.c. jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego.

Przepis art. 556² k.c. nie wprowadza domniemania wadliwości towaru, lecz domniemanie tego, że wada, której istnienie wykazał kupujący-konsument, lub przyczyna tej wady tkwiła w rzeczy

sprzedanej. Norma zawarta w art. 556² k.c. aktualizuje się dopiero w razie uprzedniego stwierdzenia istnienia wady, co do której ciężar dowodu niewątpliwie spoczywa na powodzie, a więc kupującym.

Kiedy sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności

Zgodnie z art. 557 § 1 k.c. sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy.

W takim przypadku odpowiedzialność z tytułu rękojmi w ogóle nie powstaje. Do zwolnienia sprzedawcy z odpowiedzialności dojdzie jednak jedynie wtedy, gdy kupujący rzeczywiście wie o wadzie. Sprzedawca nie może zwolnić się z odpowiedzialności z tytułu rękojmi, podnosząc zarzut, iż kupujący mógł z łatwością wadę zauważyć czy też stwierdzić wskutek zbadania rzeczy. **Ciężar dowodu (wykazania przed sądem), że kupujący wiedział o wadzie spoczywa na sprzedawcy.**

Często nieuczciwi sprzedawcy powołują się na twierdzenie, że kupujący wiedział o wadzie i znalazło to odzwierciedlenie w niższej cenie. W takiej sytuacji to jednak sprzedający musi dowieść, że faktycznie tak było. W związku z tym przepisem przy sprzedaży rzeczy używanej warto zaznaczyć w umowie wszystkie znane nam mankamenty rzeczy, tak aby kupujący nie próbował się na nie w przyszłości powoływać formułując żądanie w zakresie rękojmi.

Przykładowo przy sprzedaży samochodu warto w umowie wyraźnie zaznaczyć np. pęknięta szyba, amortyzator do wymiany, niesprawny akumulator itp.

Sam zapis w umowie sprzedaży, że „sprzedający oświadcza, że pojazd nie posiada wad technicznych, które są mu znane i o których nie powiadomił kupującego. Kupujący oświadcza, że stan techniczny pojazdu jest mu znany” nie zwalnia sprzedającego z odpowiedzialności z tytułu rękojmi.

Uprawnienia kupującego

Uprawnienia kupującego w przypadku wystąpienia wady fizycznej lub prawnej określa art. 560 k.c. i dalsze.

Art. 560. [Uprawnienia kupującego]

§ 1 k.c.

Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może **złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że** sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma

zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

§ 2.

Jeżeli kupującym jest konsument, może zamiast zaproponowanego przez sprzedawcę usunięcia wady żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo zamiast wymiany rzeczy żądać usunięcia wady, chyba że doprowadzenie rzeczy do zgodności z umową w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo wymagałoby nadmiernych kosztów w porównaniu ze sposobem proponowanym przez sprzedawcę. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość rzeczy wolnej od wad, rodzaj i znaczenie stwierdzonej wady, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie narażałby kupującego inny sposób zaspokojenia.

§ 3.

Obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady.

§ 4.

Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna.

Art. 561. [Wymiana rzeczy, usunięcie wady]

§ 1.

Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo usunięcia wady.

§ 2.

Sprzedawca jest obowiązany wymienić rzecz wadliwą na wolną od wad lub usunąć wadę w rozsądnym czasie bez nadmiernych niedogodności dla kupującego.

§ 3.

Sprzedawca może odmówić zadośćuczynienia żądaniu kupującego, jeżeli doprowadzenie do zgodności z umową rzeczy wadliwej w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo w porównaniu z drugim możliwym sposobem doprowadzenia do zgodności z umową wymagałoby nadmiernych kosztów. Jeżeli kupującym jest przedsiębiorca, sprzedawca może odmówić wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady także wtedy, gdy koszty zadośćuczynienia temu obowiązkowi przewyższają cenę rzeczy sprzedanej.

Art. 561¹. [Demontaż rzeczy]

§ 1.

Jeżeli rzecz wadliwa została zamontowana, kupujący może żądać od sprzedawcy demontażu i ponownego zamontowania po dokonaniu wymiany na wolną od wad lub usunięciu wady. W razie niewykonania tego obowiązku przez sprzedawcę kupujący jest upoważniony do dokonania tych czynności na koszt i niebezpieczeństwo sprzedawcy.

§ 2.

Sprzedawca może odmówić demontażu i ponownego zamontowania, jeżeli koszt tych czynności przewyższa cenę rzeczy sprzedanej.

§ 3.

Jeżeli kupującym jest konsument, może on żądać od sprzedawcy demontażu i ponownego zamontowania, jest obowiązany jednak ponieść część związanych z tym kosztów przewyższających cenę rzeczy sprzedanej albo może żądać od sprzedawcy zapłaty części kosztów demontażu i ponownego zamontowania, do wysokości ceny rzeczy sprzedanej.

Art. 561². [Obowiązek dostarczenia wadliwej rzeczy na koszt sprzedawcy do miejsca oznaczonego w umowie]

§ 1.

Kupujący, który wykonuje uprawnienia z tytułu rękojmi, jest obowiązany na koszt sprzedawcy dostarczyć rzecz wadliwą do miejsca oznaczonego w umowie sprzedaży, a gdy takiego miejsca nie określono w umowie - do miejsca, w którym rzecz została wydana kupującemu.

§ 2.

Jeżeli ze względu na rodzaj rzeczy lub sposób jej zamontowania dostarczenie rzeczy przez kupującego byłoby nadmiernie utrudnione, kupujący obowiązany jest udostępnić rzecz sprzedawcy w miejscu, w którym rzecz się znajduje.

§ 3.

Przepisy § 1 i 2 stosuje się do zwrotu rzeczy w razie odstąpienia od umowy i wymiany rzeczy na wolną od wad.

Art. 561³. [Koszty wymiany lub naprawy]

Z zastrzeżeniem art. 561¹ § 2 i 3 koszty wymiany lub naprawy ponosi sprzedawca. W szczególności obejmuje to koszty demontażu i dostarczenia rzeczy, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia.

Art. 561⁴. [Obowiązek sprzedawcy przyjęcia wadliwej rzeczy]

Sprzedawca obowiązany jest przyjąć od kupującego rzecz wadliwą w razie wymiany rzeczy na wolną od wad lub odstąpienia od umowy.

Art. 561⁵. [Żądanie przez kupującego będącego konsumentem wymiany rzeczy, usunięcia wady albo obniżenia ceny]

Jeżeli kupujący będący konsumentem zażądał wymiany rzeczy lub usunięcia wady albo złożył oświadczenie o obniżeniu ceny, określając kwotę, o którą cena ma być obniżona, a sprzedawca nie ustosunkował się do tego żądania w terminie czternastu dni, uważa się, że żądanie to uznał za uzasadnione.

Punkty nieodpłatnej pomocy prawnej i obywatelskiej

Fundacja "Inicjatywa Kobiet Aktywnych" prowadzi w 2022 roku osiemnaście punktów nieodpłatnej pomocy prawnej i obywatelskiej na terenie Olsztyna i powiatu olsztyńskiego, powiatu szczycieńskiego, powiatu braniewskiego, powiatu augustowskiego, powiatu lidzbarskiego, powiatu piskiego, powiatu ciechanowskiego, powiatu przasnyskiego, powiatu ostrowskiego, powiatu łęczyckiego, powiatu płońskiego, powiatu kamieńskiego, powiatu choszczeńskiego.

Skorzystać z nieodpłatnej porady może każda osoba, która złoży oświadczenie, że nie jest w stanie ponieść kosztów odpłatnej pomocy prawnej. Więcej informacji na stronie: www.fika.org.pl

Zadania publiczne są finansowane z budżetu państwa ze środków otrzymanych od powiatów